

- A 15–16. fejezet az utolsó, Krisztus visszajövele előtt végrehajtott ítélet leírása. Nem maga az utolsó ítélet – az Krisztus visszajövele és az ezeréves királyság után lesz.
- Krisztus visszajövele előtt, de mégis más korszak, mint a mostani. Most a kegyelem ideje van, amikor a „szentek imádságai” (Jel 5,8) feljutnak Istenhez, lehet imádkozni emberek megtéréséért, és vannak is megtérők. De (8,5) a „füstölőt”, amelyben a szentek imádságai vannak, az angyal „ledobja a földre”. Ettől kezdve az Istennek mondott imádságok, dicséretetek csak az Ő szentségét, igazságosságát említik, nem a kegyelmét, türelmét. Így van itt, a 15,1–4-ben is. Az ítéletek alatt pedig (16. fejezet) nem térnek meg, hanem egyre jobban megkeményednek, szervezkednek Isten ellen. Mint Egyiptomban: minden csapás egy figyelmeztetés a „fáraónak és háza népének”, de nem térnek meg, kemények lesznek, és elvesznek.
- Isten itt a haragjának (a poharaknak) a kitöltésére készül. Ez (még ez is) azzal kezdődik, hogy dicsőítik Istent – a „tűzzel elegyített üvegtenger” előtt, ami egyszerre jelképezi Isten tisztaságát és azt, hogy Ő emésztő tűz. Kik dicsőítik? „Akik diadalmasok a fenevaden és az ő képén...”. Akik megmaradtak a hitben, támadások, kényszerítések ellenére; „... bélyegén és az ő nevének számán”: akik nem vették magukra akkor sem, amikor mindenki más igen. Győzhetünk mi is a fenevaden. Ezt akarja Isten. Nem a saját erőnkől, hanem Krisztuséból, aki győzött: a bűnön, a Sátánon. Ő adja meg nekünk is az erőt, a győzelmet. Győzelem minden olyan alkalom, amikor kísértés ér és tudunk nem vétkezni; amikor meg tudjuk vallani Őt, ki tudunk állni mellette. Egyre nagyobb nyomás, támadások között kell kiállnunk – látjuk ezt testvéreinken, akiket most is üldöznek, és meg tudnak állni. „Hűséges az Úr, és nem hagy titeket erőtkön felül kísérteni” – de engednünk kell, hogy adja az Ő erejét a győzelemhez, és ne abban bízunk, hogy mi majd az „apró kísértések” között elbukdácsolunk valahogy, Ő pedig majd megbocsát. Megbocsát, ha bánjuk – de a bűnbánathoz hozzá tartozik, hogy nem akarok ezután büntetést elkövetni – győzni akarok.
- Mózes éneke és a Bárány éneke. 2Móz 15,1 (Károli, hivatkozás): az egyiptomiakon végrehajtott ítélet után, ami nekik szabadulást hozott, és Isten hatalmát és igazságosságát dicsérte. „Igen felséges...”; „Nagyok és csodálatosak... igazságosak és igazak...”. A Bárány éneke; a győzelmi ének, amivel megdicsőítette Istent: „elvégeztetett”. Ott végrehajtott az ítélet a bűn felett. Akik az üvegtengernél dicsőítik Istent, és az Ő igazságos ítéletére gondolnak, emlékeznek arra, hogy hogyan juthattak ők oda, hogy most „ott vannak” és dicsérhetik Istent: úgy, hogy elfogadták hittel, hogy a felettük (a bűneik felett) való ítélet „elvégeztetett”. Ezért tanúskodhatnak ott is arról, hogy Isten igazságos.
- „Nyilvánvalókká lettek igazságos ítéleteid.” A hitetlen, világosság nélküli ember számára most még nem nyilvánvalók. Lk 13,1–5: két ítélet, amit az emberek nem értenek. Jézus magyarázza meg, méghozzá nekünk: „ha meg nem tértek, ugyanúgy veszttek el”. Most még meg lehet térni, ezt üzeni az Úr minden „ítélettel”, ami körülöttünk történik. Később már nem lehet: a 16. fejezetben is jönnek az ítéletek, de nem térnek meg. A hívő már megértheti ezeket, és nem kell azon gondolkodnia, hogy „bűnösek voltak-e”, akiket utolért.
- „Nagyok és csodálatosak a Te dolgaid...” – nagy és csodálatos dolog az, hogy Isten igazságos és én, a bűnös mégis dicsőíthetem – most az irgalmáért (Róm 15,9), akkor pedig az igazságosságaért. Akkor lesz „nyilvánvaló”, hogy Ő az igazságosságát soha

nem tette félre, a keresztt idején sem: ott végrehajtotta az igazságos ítéletet, akkor pedig majd végrehajtja azokon, akik nem hittek benne. Nem őket sajnálják, hanem Istent dicsérik. Ennek akkor lesz itt az ideje. Most még az irgalmáért dicsérjük Istent, és lehetünk „az irgalom edényei” (Róm 9,23), vihetjük azoknak, akik még nem kapták meg.

Jel 2,10

Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.